T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2017 / 606
KARAR NO : 2017 / 691
KARAR TR : 27.11.2017

ÖZET : Sigortalı aracın uğradığı hasar bedelini ödeyen sigorta şirketinin, zararın idarece giderilmesi istemiyle açtığı davanın, 2918 sayılı Yasanın 19.1.2011 tarihinde yürürlüğe giren 110. maddesi gözetildiğinde, ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

K A R A R

Davacı : G. S. A.Ş.
Vekilleri : Av. İ. E. & Av. T.E.
Davalı : Denizli Büyükşehir Belediyesi Başkanlığı
Vekili : Av. O.Ö.

O L A Y : Davacı vekili; müvekkili şirkete sigortalı 45 … 7672 plakalı aracın, 18.10.2014 tarihinde sürücü F. İ.'in sevk ve idaresinde, Denizli Tosunlar Mahallesi istikametinden Ahmetli istikametine seyir halindeyken Ada Mahallesi'ne dönüşü sırasında, sigortalı/sürücünün yolda bulunan gevşek malzemeye aracı kaptırıp, direksiyon hâkimiyetini kaybedip yoldan çıkması ve sol tarafta bulunan telefon direğine aracının sol ön tarafından çarpması sonucu maddi hasarlı trafik kazası meydana geldiğini; kaza tespit tutanağında, yolun bakım ve onarımını gereği gibi yapmayan ve gerekli işaretlemeleri yapmayan idarenin de kazanın meydana gelmesinde kusurlu olduğunun belirtildiğini; hazırlanan ekspertiz raporunda, sigortalının tali, karayollarının ise asli kusurlu bulunduğunu, araçtaki maddi hasarın KDV dahil toplam 26.308,27 TL olarak hesaplandığını, sigortalının maddi zararı olan toplam 22.434,00 TL.nin 04.12.2014 tarihinde sigortalıya ödendiğini; hasar tazminat bedelinin Türk Ticaret Kanunu'ndaki halefiyet ilkesi gereği ödenmesi için yaptıkları başvurulardan sonuç alamadıklarını; karayolunun gerekli bakım, onarım, tadilatlarının yapılmaması, zeminin kaygan ve gevşek vaziyette bırakılarak kazaya sebebiyet verilmesi, gerekli uyarıcı levhaların ve ışıklandırmaların yapılmaması gibi tüm nedenlerle, kazanın oluşumundaki asli kusurun davalı idarede olduğunu, bu amaçla davalıdan kusur oranına göre hasarın % 75'inin talep edilmesine karşın, idarece süresi içerisinde ödeme yapılmadığı gibi herhangi bir cevap da verilmediğini ifade ederek; fazlaya ilişkin hakları saklı kalmak kaydıyla, davanın kabulü ile, 16.825,50 TL'nin sigortalıya ödeme tarihinden itibaren işleyecek yasal faiziyle birlikte davalıdan alınarak müvekkiline verilmesi istemiyle 18.5.2015 tarihinde idari yargı yerinde dava açmıştır.

DENİZLİ İDARE MAHKEMESİ; 27.5.2015 gün ve E:2015/435, K:2015/538 sayı ile, "(…) 19.01.2011 gün ve 27820 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 6099 sayılı Tebligat Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun'un 14. maddesiyle değişik 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun 110. maddesinde, "İşleteni veya sahibi Devlet ve diğer kamu kuruluşları olan araçların sebebiyet verdiği zararlara ilişkin olanları dâhil, bu Kanundan doğan sorumluluk davaları, adli yargıda görülür. Zarar görenin kamu görevlisi olması, bu fıkra hükmünün uygulanmasını önlemez. Hemzemin geçitte meydana gelen tren-trafik kazalarında da bu Kanun hükümleri uygulanır. Motorlu araç kazalarından dolayı hukuki sorumluluğa ilişkin davalar, sigortacının merkez veya şubesinin veya sigorta sözleşmesini yapan acentenin bulunduğu yer mahkemelerinden birinde açılabileceği gibi kazanın vuku bulduğu yer mahkemesinde de açılabilir." hükmü; geçici 21. maddesinde; "Bu Kanunun 110 uncu maddesinin birinci fıkrasının göreve ilişkin hükmü, yürürlüğe girdiği tarihten önce idari yargıda ve Askeri Yüksek İdare Mahkemesinde açılmış bulunan davalara uygulanmaz." hükmü yer almıştır. (…)

Olayda; 2918 sayılı Kanun'un 110. maddesinde yapılan değişikliğin yürürlüğe girdiği 19.01.2011 tarihi sonrasında Karayolları Trafik Kanunu'na dayalı olarak açılan sorumluluk davalarında adli yargı mercileri görevli olduğundan, anılan istemle açılan iş bu davanın görüm ve çözümünde adli yargının görevli olduğu sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, 2577 sayılı Kanun'un 14/3-a ve 15/1-a maddeleri uyarınca davanın görev yönünden reddine…" karar vermiş, bu karar itiraz edilmeksizin kesinleşmiştir.

Davacı vekili bu defa, aynı istemle 15.9.2015 tarihinde adli yargı yerinde dava açmıştır.

DENİZLİ 4.ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ: 7.3.2017 gün ve E:2015/637, K:2017/138 sayı ile, olaydaki uyuşmazlığın çözümü bakımından "hizmet kusuru" kavramını kapsamlı bir şekilde açıkladıktan, 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun ilgili maddelerine yer verdikten sonra aynen; "Yukarıdan beri yapılan açıklamalar değerlendirildiğinde, KTK'dan doğan sorumluluk davaları 85 ve devamı maddelerinde düzenlenen "motorlu aracın işletilmesinin" sonucu doğan zararlar nedeni ile "motorlu aracın işleteni ve bağlı olduğu teşebbüsün sahibinin" sorumlu olduğu davalardır. Yani, KTK'nun 106. maddesi gereğince Devlet ve diğer kamu kuruluşlarına ait motorlu araçların işletilmesi nedeniyle araç işleticisi sıfatıyla (KTK'nun 85. maddesi gereğince) kamu idareleri ve kuruluşlarına karşı açılacaklar da dahil bütün araç sahibi ve işleticilerine karşı açılan davalar adlı yargı kolunun görev alınana girmektedir. Buna karşın kamu idareleri ve kuruluşlarının trafik güvenliği ve düzenini sağlamak amacıyla gerek kendi kuruluş yasaları, gerekse 2918 sayılı KTK na göre yürüttükleri hizmetlerin, kamu hizmeti niteliğini taşıması ve yukarıda sözü edilen

KTK'da görevlendirilen kamu idare ve kuruluşlarının sorumluluklarına ilişkin her hangi bir düzenlemenin ayrıca KTK'da yer almaması dikkate alındığında, trafik düzeni ve güvenliği hizmetlerinden kaynaklandığı iddia edilen zararların tazmini istemiyle ilgili idarelere karşı açılan davalar idari yargı kolunun görev alanına girmektedir.

Benzer bir uyuşmazlıkta aynı ilkeler Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulunun 26.2.2015 gün ve 2015/493 Esas, 2015/557 Karar sayılı ilamında da benimsenmiş ve idari yargı kolunun görevli olduğu değerlendirilmiştir.

Nitekim aynı ilkeler, Hukuk Genel Kurulunun 04.11.2015 gün ve 2015/17-225 E., 2015/2370 K, 04.11.2015 gün ve 2015/17-86 E.,2015/2364 K, ile 04.11.2015 gün ve 2015/17-1869 E., 2015/2369 K. sayılı kararlarında da benimsenmiştir(Yargıtay HGK'nın 29/06/2016 tarih, 2014/17-1163 E. - 2016/909 K., 17 HD'nin 13/06/2016 tarih 2016/5106 E -7158 K., 06/10/2006 tarih, 2016/2899 E. - 8595 K. , 22/06/2016 tarih 2016/9557E.-7631 K).

Somut olaya gelince, davalı Belediye'nin karayolunun bakım ve onarımı ile ilgilenmediği ve gerekli işaretlemeyi de yapmadığı ve sigortalı aracın kontrolden çıkarak telefon direğine çarpması sonucu hasarlandığı iddia edilmiştir. Bu iddiaya göre, davalı Belediye'ye ait bir aracın sebebiyet verdiği bir trafik kazasından bahsetmek olanaksızdır. Davada KTK'nın 85 ve devamı maddelerinde düzenlenen işletenin hukuki sorumluluğuna değil, davalı Belediye'nin görevlerinin tam ve eksiksiz yerine getirilmediği, yani yürütülen kamu hizmetinin kusurlu olduğu iddiasına dayanılmıştır. Uyuşmazlık, oluşan hasarın hizmet kusurundan kaynaklandığı iddiasına dayandığından, uyuşmazlığın çözüm yerinin de idari yargı yeri olacağı açıktır.

Yapılan açık yargılama dava, cevap ve tüm dosya içeriğine göre eldeki davanın davalı idarenin hizmet kusuruna dayalı olarak açılan tazminat davası olduğu ve davada idari yargı yolunun görevli olduğu anlaşılmakla, HMK'nun 114/1-b ve 115/2. Maddeleri gereğince davanın usulden reddine karar verilerek aşağıdaki şekilde hüküm kurulmuştur.

HÜKÜM: Yukarıda Açıklanan Gerekçe ve Nedenlerle

1-Dava konusu uyuşmazlığın, 2577 Sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu(İYUK)'nun 2/1-b maddesi gereğince İdari Yargı yerinde görülmesi(çözümlenmesi) gerektiğinden, 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu(HMK)'nun 114/1-b maddesinde "Yargı Yerinin Caiz Olması" şeklinde hüküm altına alınan dava şartının yokluğu nedeniyle, 6100 Sayılı HMK'nın 115/2 maddesi gereğince, DAVANIN USULDEN REDDİNE…" karar vermiş; istinaf yoluna başvurulması üzerine ANTALYA BÖLGE ADLİYE MAHKEMESİ DÖRDÜNCÜ HUKUK DAİRESİ: 5.7.2017 gün ve E:2017/650, K:2017/634 sayı ile, "(…) ilk derece mahkemesince yargı yerinin caiz olmaması ve dava şartı yokluğu nedeniyle davanın usulden reddine karar verilmiş olmasında herhangi bir isabetsizlik yoktur. Dolayısıyla davacı vekilinin istinaf başvurusu haklı ve yerinde olmayıp reddi gerekir.

Davalı vekilinin vekalet ücretine yönelik istinafına gelince, 6100 Sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 331/2 maddesinde; "Görevsizlik, yetkisizlik veya gönderme kararından sonra davaya bir başka mahkemede devam edilmesi hâlinde, yargılama giderlerine o mahkeme hükmeder. Görevsizlik, yetkisizlik veya gönderme kararından sonra davaya bir başka mahkemede devam edilmemiş ise talep üzerine davanın açıldığı mahkeme dosya üzerinden bu durumu tespit ile davacıyı yargılama giderlerini ödemeye mahkûm eder." biçiminde düzenleme yapılmıştır.

Yukarıdaki yasal düzenleme hiç kuşkusuz adli yargı yerinde görülecek davalarda ve adli mahkemeler arasındaki görevsizlik kararlarında uygulanmalıdır. Açıklanan maddede davaya bir başka mahkemede devam edilmesi" hali düzenlenmiştir. Oysa yargı yolu bakımından görevsizlik kararlarında, davaya başka bir mahkemede devam edilmesi söz konusu olmayıp, kendine has usul kuralları bulunan farklı yargı yerinde yeniden açılan bir dava söz konusudur ve bu dava adli yargı yerindeki davanın devamı niteliğinde değildir.

Buna göre, davacı davasını, yürürlükte bulunan yasal düzenlemelere göre görevsiz yargı yerinde açmış ise "yargı yolu bakımından görevsizliğe" dair verilecek kararla birlikte; vekalet ücreti yönünden de hüküm kurulması gerekir. Nevarki, ilk derece mahkemesince bu yönde bir hüküm kurulmamıştır. Bu itibarla davalı istinafi haklı ve yerindedir.

İstinaf mahkemeleri yargılamada eksiklik bulunmamakla beraber kanunun olaya uygulanmasında hata edilip de yeniden yargılama yapılmasına ihtiyaç duyulmadığı takdirde yeniden davanın esası hakkında karar verebilir(HMK m.353/1-b/2).

Açıklanan tüm bu sebeplerle; vekalet ücreti ve diğer yargılama giderleri yönünden düzeltme yapabilmek amacıyla ilk derece mahkemesinin 07/03/2017 tarihli kararının kaldırılmasına, HMK 353/1-b,2 madde ve bendinin tanıdığı yasal olanak çerçevesinde hükmün yeniden tesisine, karar verilmelidir.

HÜKÜM: Yukarıda açıklanan gerekçeye göre;

I) Davacının istinaf başvurusunun esastan reddine,

II) Davalının istinaf başvurusunun esastan kabulüne,

III) Denizli 4.Asliye Hukuk Mahkemesinin 07/03/2017 tarih ve 2017/138 sayılı Kararının kaldırılmasına, hükmün aşağıdaki şekilde yeniden tesisine,

1) Dava dilekçesinin yargı yerinin caiz olmaması ve dava şartı yokluğu nedeniyle usulden reddine,

2) Görevli mahkemenin Denizli İdare Mahkemesi olduğunun tespitine…" kesin olarak karar vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Nuri NECİPOĞLU'nun Başkanlığında, Üyeler: Şükrü BOZER, Mehmet AKSU, Ahmet Tevfik ERGİNBAY, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN ve Turgay Tuncay VARLI'nın katılımlarıyla yapılan 27.11.2017 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi gereğince yapılan incelemeye göre; adli ve idari yargı yerleri arasında anılan Yasanın 14. maddesinde öngörülen biçimde olumsuz görev uyuşmazlığı doğduğu, adli yargı dosyasının 15. maddede belirtilen yönteme uygun olarak davacı vekilinin istemi üzerine son görevsizlik kararını veren Mahkemece; dosya kapsamında UYAP'ta kayıtlı idari yargı dosyasının bir örneği ile birlikte Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından, görev uyuşmazlığının

esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Taşkın ÇELİK'in, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ'nin davada adli yargının, Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada idari yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, karayolunda meydana gelen trafik kazasında sigortalı aracın uğradığı hasar bedelini ödeyen sigorta şirketinin, zararın bir kısmının davalı idarece giderilmesi isteminden ibaret bulunan bir rücuen tazminat davasıdır.

2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 1. maddesinde, Kanunun amacının karayollarında can ve mal güvenliği yönünden trafik düzenini sağlayacak ve trafik güvenliğini ilgilendiren tüm konularda alınacak önlemleri belirlemek olduğu; "Kapsam" başlıklı 2. maddesinde, bu Kanunun trafikle ilgili kuralları, şartları, hak ve yükümlülükleri bunların uygulamasını ve denetlenmesini ilgili kuruluşları ve bunların görev, yetki ve sorumluluk, çalışma usulleri ile diğer hükümleri kapsadığı ve bu kanunun karayollarında uygulanacağı; 10. maddesinde, yapım ve bakımdan sorumlu olduğu yolları trafik düzeni ve güvenliğini sağlayacak durumda bulundurmanın, gerekli görülen kavşaklara ve yerlere trafik ışıklı işaretleri, işaret levhaları koymak ve yer işaretlemeleri yapmanın Belediye Trafik birimlerinin görev ve yetkileri arasında olduğu belirtilmiştir.

Öte yandan 2918 sayılı Yasanın 19.1.2011 günlü Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 6099 sayılı Yasanın 14. maddesiyle değişik 110. maddesinde "İşleteni veya sahibi Devlet ve diğer kamu kuruluşları olan araçların sebebiyet verdiği zararlara ilişkin olanları dahil, bu Kanundan doğan sorumluluk davaları, adli yargıda görülür. Zarar görenin kamu görevlisi olması, bu fikra hükmünün uygulanmasını önlemez. Hemzemin geçitte meydana gelen tren-trafik kazalarında da bu Kanun hükümleri uygulanır.

Motorlu araç kazalarından dolayı hukuki sorumluluğa ilişkin davalar, sigortacının merkez veya şubesinin veya sigorta sözleşmesini yapan acentenin bulunduğu yer mahkemelerinden birinde açılabileceği gibi kazanın vuku bulduğu yer mahkemesinde de açılabilir"; Geçici 21. maddesinde de "Bu Kanunun 110 uncu maddesinin birinci fikrasının göreve ilişkin hükmü, yürürlüğe girdiği tarihten önce idari yargıda ve Askeri Yüksek İdare Mahkemesinde açılmış bulunan davalara uygulanmaz" denilmiştir.

Dosyanın incelenmesinden; davacı şirkete sigortalı 45 … 7672 plakalı aracın 18.10.2014 tarihinde Denizli ilinde şehir içi yolda seyir halinde iken yolda bulunan gevşek malzeme nedeniyle kazaya uğraması sonucu meydana geldiği iddia olunan zarara karşılık davacı şirketçe sigortalısına ödenen bedelden kusur oranına karşılık gelen kısmının mahsubu sonucu kalan 16.825,50.-TL'nin, sigortalıya ödemenin yapıldığı 04.12.2014 tarihinden itibaren işleyecek yasal faizi ile birlikte, yolun bakımını, onarımı ve gerekli işaretlemeleri yapmayan davalı idareden tazmini istemiyle bakılan davanın açıldığı anlaşılmaktadır.

2918 sayılı Kanunun 110 uncu maddesinin birinci fikrasının iptali istemiyle Bursa 3.Asliye Hukuk Mahkemesi ve Batman 2.Asliye Hukuk Mahkemesince yapılan itiraz başvuruları üzerine konuyu inceleyen Anayasa Mahkemesi, şu gerekçesi ile anılan kuralı Anayasaya aykırı görmemiş ve iptal istemini oy birliğiyle reddetmiştir: "… Anayasa Mahkemesi'nin daha önceki kimi kararlarında da belirtildiği üzere, tarihsel gelişime paralel olarak Anayasa'da adli ve idari yargı ayırımına gidilmemiş ve idari uyuşmazlıkların çözümünde idare ve vergi mahkemeleriyle Danıştay yetkili kılınmıştır. Bu nedenle, genel olarak idare hukuku alanına giren konularda idari yargı, özel hukuk alanına giren konularda adli yargı görevli olacaktır. Bu durumda, idari yargının görev alanına giren bir uyuşmazlığın çözümünde adli yargının görevlendirilmesi konusunda kanun koyucunun mutlak bir takdir yetkisinin bulunduğunu söylemek olanaklı değildir. Ancak, idari yargının denetimine bağlı olması gereken idari bir uyuşmazlığın çözümü, haklı neden ve kamu yararının bulunması halinde kanun koyucu tarafından adli yargıya bırakılabilir. İtiraz konusu kural, trafik kazasında zarar görenin asker kişi ya da memur olmasına, aracın askeri hizmete ilişkin olmasına veya olayın hemzemin geçitte meydana gelmesi durumlarına göre farklı yargı kollarında görülmekte olan 2918 sayılı Kanun'dan kaynaklanan tüm sorumluluk davalarının adli yargıda görüleceğini öngörmektedir. İtiraz konusu düzenlemenin gerekçesinde de ifade edildiği gibi, askeri idari yargı, idari yargı veya adli yargı kolları arasında uygulamada var olan yargı yolu belirsizliği giderilerek söz konusu davalarla ilgili olarak yeknesak bir usul belirlenmektedir. Aynı tür davaların aynı yargı yolunda çözümlenmesi sağlanarak davaların görülmesi ve çözümlenmesinin hızlandırıldığı, bu suretle kısa sürede sonuç alınmasının olanaklı kılındığı ve bunun söz konusu davaların adli yargıda görüleceği yolunda getirilen düzenlemenin kamu yararına yönelik olduğu anlaşılmaktadır. Öte yandan, 2918 sayılı Kanun'da tanımlanan Karayolu şeridi üzerindeki araç trafiğinden kaynaklanan sorumlulukların, özel hukuk alanına girdiği konusunda bir tartışma bulunmamaktadır. İdare tarafından kamu gücünden kaynaklanan bir yetkinin kullanılması söz konusu olmadığı gibi, aynı karayolu üzerinde aynı seyir çizgisinde hareket eden, bu nedenle aynı tür risk üreten araçlar arasında özel-kamu ayırımı yapılmasını gerektiren bir neden de yoktur. Açıklanan nedenlerle, itiraz konusu kural Anayasa'nın 2.,125. ve 155. maddelerine aykırı değildir. İtirazın reddi gerekir…" (Any. Mah.nin 26.12.2013 tarih ve E.2013/68, K.2013/165 sayılı kararı; R.G. 27.3.2014, Sayı: 28954, s.136-147.)

Anayasa'nın 158 inci maddesinin son fıkrasında "Diğer mahkemelerle, Anayasa Mahkemesi arasındaki görev uyuşmazlıklarında, Anayasa Mahkemesi'nin kararı esas alınır." denilmektedir. Anayasa Mahkemesi'nin yukarıda gerekçesine yer verilen kararı, yasa koyucunun idari yargının görevine giren bir konuyu adli yargının görevine verebileceğine, dolayısıyla 2918 sayılı Kanunun 110 uncu maddesinin birinci fikrası ile öngörülen, bu Kanun'dan doğan tüm sorumluluk davalarının adli yargıda görülmesi düzenlemesinin Anayasa'ya aykırı bulunmadığına dair olup, esas itibariyle görev konusunda verilmiş bir karardır ve Anayasa'nın 158 inci maddesi uyarınca, başta Mahkememiz olmak üzere diğer yargı organları bakımından da uyulması zorunlu bir karar mesabesindedir.

Bu durumda, 2918 sayılı Yasanın 19.1.2011 tarihinde yürürlüğe giren 110. maddesi ile Anayasa Mahkemesi'nin işaret edilen kararı gözetildiğinde, bahsi geçen Kanun maddesinin karayollarında, can ve mal güvenliği yönünden trafik düzeninin sağlanarak trafik güvenliğini ilgilendiren tüm konularda alınacak önlemleri kapsadığı ve Kanunun, trafikle ilgili kuralları, şartları, hak ve yükümlülükleri, bunların uygulanmasını ve denetlenmesini, ilgili kuruluşları

ve bunların görev yetki ve sorumlulukları ile, çalışma usullerini kapsadığı, dolayısıyla oluşan trafik kazası nedeniyle açılacak sorumluluk davalarının görüm ve çözümünde adli yargının görevli olduğu; meydana gelen zararın tazmini istemiyle açılan bu davanın da adli yargı yerinde çözümlenmesi gerektiği sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, Denizli 4.Asliye Hukuk Mahkemesinin 7.3.2017 gün ve E:2015/637, K:2017/138 sayılı görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç :Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Denizli 4.Asliye Hukuk Mahkemesinin 7.3.2017 gün ve E:2015/637, K:2017/138 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 27.11.2017 gününde Üyelerden Süleyman Hilmi AYDIN ve Turgay Tuncay VARLI'nın KARŞI OYLARI ve OY ÇOKLUĞU İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Nuri	Şükrü	Mehmet	Ahmet Tevfik
NECİPOĞLU	BOZER	AKSU	ERGİNBAY

Üye	Üye	Üye
Alaittin Ali	Süleyman Hilmi	Turgay Tuncay
ÖĞÜŞ	AYDIN	VARLI

KARŞI OY

03.11.2015 tarih ve 29521 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Uyuşmazlık Mahkemesi'nin 28.09.2015 gün ve E:2015/670, K:2015/671 sayılı kararında belirtilmiş olan düşünce doğrultusunda sayın çoğunluğun görüşüne katılamıyoruz. 27.11.2017

ÜYE	ÜYE
Süleyman Hilmi AYDIN	Turgay Tuncay VARLI